

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 7, 29 - 35
Middagdienst

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Psalm 81 : 1, 7 en 8**
2. **Gebed voor de opening van het Woord**
3. **Schriftlezing : 1 Korinthiërs 7 : 25 - 40**
4. **Zingen : Psalm 63 : 2 en 3 (over de liefde van de Here als hoogste goed)**
5. **Tekst : 1 Korinthiërs 7 : 29 – 35**
6. **Zingen : Lied 473 : 1, 4, 5 en 10**
7. **Zingen : Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 4**
8. **Dankzegging en gebed**
9. **Slotzang : Gezang 37 :1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

We willen het deze middag hebben over de positie van de vrijgezel in het midden van de gemeente. Een gevoelig onderwerp. Een onderwerp waar ik me ook wat verlegen bij voel. Omdat over dit onderwerp gelijk al een soort gevoel hangt van “wat zielig”. Alsof deze broeders en zusters haast wat gehandicapt zijn. Minder volwaardig zijn. Veel woorden die we gebruiken om deze groep mensen te benoemen hebben ook die klank. Denk aan het woord “alleenstaand”. “Alleen”, heeft een negatieve klank. Of we noemen ze “ongehuwden”. Daar zit ook in iets van dat het de norm is dat je gehuwd bent en deze mensen wijken daar van af. Het is ook opvallend dat het onderwerp van de alleenstaanden in onze kerk bijna altijd behandeld wordt in boekjes over het huwelijk. Zelf voel ik ook altijd een zekere gêne om apart aandacht te besteden in het gebed aan deze groep broeders en zusters. Alsof ze zielig zijn.

Maar als we eerlijk luisteren naar wat de Here ons leert over het ongehuwde leven, dan is dat helemaal niet in de sfeer van dat ze zielig zijn. Paulus was zelfs de tegenovergestelde mening toegedaan. In vers 26 schrijft hij dat het goed is voor een mens zo te zijn

als hij. Aan het einde van vers 28 werkt hij dat ook uit. Als hij zegt dat getrouwde mensen verdrukking voor het vlees te wachten staat, die hij de getrouwde broeders en zusters graag zou besparen.

Nu heb ik in gesprekken met allerlei broeders en zusters in de loop der jaren gemerkt dat ze het toch niet met Paulus eens zijn. Vaak kreeg ik allerlei tegenwerpingen. Er werd dan gewezen op Genesis 2 waar staat dat de Here zei, dat het niet goed was dat de mens alleen was. Waarbij dan maar voorbij wordt gegaan aan het feit dat de Here dit zei toen Adam de enige mens op aarde was. Waarbij voorbij wordt gegaan dat in de voortgang van de openbaring van het Woord van de Here, deze woorden van de God in 1 Korinthe 7 van later datum zijn en in een andere bedeling geschreven zijn. Als het werkelijk voor ons vandaag nog een opdracht lag van de Here om te trouwen, dan zouden we moeten concluderen dat Paulus tegen het gebod van de Here ingaat als hij gemeenteleden stimuleert om ongetrouwd te blijven. Dat zou een ongehoorde conclusie zijn. Ook ouders die een ongetrouwd kind hebben van 25 jaar of ouder heb ik wel geregeld de wens horen uitspreken dat hun kind toch nog een keer zal trouwen. Maar nooit ben ik een ouder tegen gekomen die zegt blij te zijn voor zijn kind omdat dit kind nu voor bepaald lijden wordt gespaard. Hoe kan dit toch dat we zo slecht met deze woorden van de Here uit de voeten kunnen? Hoe kan het toch dat we zo slecht lijken te begrijpen waarom Paulus zo positief over het ongehuwde leven schrijft?

Ik bedien u vanmiddag het Woord van de Here over:

De rijkdom van het vrijgezelle bestaan voor de christen

We zullen daarbij twee dingen zien:

- 1 wat het vrijgezelle bestaan voor de christen zo rijk maakt,**
- 2 wat dit betekent voor het getrouwde leven.**

We zullen dus eerst zien wat het vrijgezelle bestaan voor de christen zo rijk maakt.

Hoe komt Paulus er nu toe het vrijgezelle bestaan te verkiezen boven het getrouwde leven? In vers 28 schrijft hij dat wie trouwt niets verkeerd doet en wie zijn dochter uithuwelijkt doet ook geen kwaad. Maar, schrijft Paulus, wel staat getrouwde mensen verdrukking voor het vlees te wachten die hij ze graag besparen zou. Om dat uit te werken in de volgende verzen. In vers 29 zegt hij: dit bedoel ik, broeders, de tijd is kort. Om dan verder te gaan met allerlei aanbevelingen die op het eerste gezicht vreemd aandoen en waar ik in het tweede punt verder op in zal gaan. In dit eerste punt wil ik vooral luis-

teren naar wat de Here ons in de verder 32 tot en met 35 voorhoudt. In die verzen legt Paulus uit wat het vrijgezelle bestaan zo rijk maakt.

Hij schrijft daar over de verdeeldheid die de getrouwde christen ervaart, maar die de vrijgezelle christen niet kent. De vrijgezelle christen wijdt zijn zorgen aan de zaak van de Here, hoe hij de Here zal behagen. Waar wie getrouwd is, wijdt zijn zorgen aan de aardse zaken, hoe hij zijn vrouw zal behagen, en hij is verdeeld. Nu moeten we goed opletten. Paulus zegt niet dat het verkeerd is dat de getrouwde broeder zijn vrouw wil behagen. Dat is niet zondig en daar hoeft niemand van ons zich dus schuldig over te voelen. Maar het valt niet te ontkennen dat deze zorg om zijn vrouw te behagen ten koste gaat van zijn zorg om zijn band met de Here. Niet dat de zorg voor het behagen van zijn vrouw los staat van de Here. Maar dat is toch een indirecte vorm van het behagen van de Here. Wie bezig is met de vraag hoe kan ik mijn man of vrouw zo gelukkig mogelijk maken, die houdt zich bezig met wat er in het hart van zijn man of vrouw leeft. Dat is toch anders dan je bezig houden met wat er in het hart van de Here leeft. Wie getrouwd is zal rekening moeten houden met de wensen van zijn man of vrouw, met de kinderen in huis. Wie getrouwd is is minder vrij. Die kan niet zomaar zeggen ik ga naar Afrika om daar mensen in nood te helpen. Maar wie vrijgezel is, kan dat veel eenvoudiger doen. En wie dat ontkent houdt zichzelf voor de gek.

Als je getrouwd bent, zijn er duidelijk meer dingen die je aandacht opeisen en waar je je zorgen over maakt. Als vrijgezel heb je in principe alleen maar met je eigen gezondheid te maken. Wie getrouwd heeft, heeft soms ook zorgen om de gezondheid van man of vrouw. En als er kinderen zijn, komen daar de zorgen over de kinderen nog een bij. Zorgen over gezondheid, ontwikkeling, school, sociale weerbaarheid, etc. Wie vrijgezel is wordt lang niet zo afgeleid en kan zich met zijn gedachten, gevoelens en energie meer op de Here en het leven met Hem richten. Nu kunnen we wel met allerlei tegenwerpingen komen dat man, vrouw, kinderen ook een steun zijn in het leven met de Here. Dat kan zeker, maar dat doet niet af aan wat Paulus hier, door de Geest van Christus geleid, ons hier schrijft dat wie getrouwd is zijn zorgen aan aardse zaken wijdt, hoe hij zijn vrouw zal behagen. En dat dat ten koste gaat van de onverdeelde toewijding aan de Here (vers 35).

Ik hoop niet dat het waar is, maar zou het kunnen zijn, dat onze moeite met deze woorden van de Here voorkomen uit het feit dat we het toegewijde leven aan de Here Jezus

niet echt kennen? Terecht hebben de Protestantse kerken kritiek geuit om de Rooms-katholieke kerk met het verplichte celibaat voor priesters en andere geestelijken. Ook hebben we terecht kritiek geuit op een kloosterleven dat zich terugtrekt uit deze wereld. Maar er is helemaal niets mis mee, als christenen ervoor kiezen om ongehuwd te leven om zo hun leven meer aan de Here te kunnen wijden. Integendeel, dat is geheel in overeenstemming met wat de Here ons hier voorhoudt. Het is ook niet ongezond of onnatuurlijk. Want uiteindelijk is de ongehuwde status de status van de toekomst. Want op de nieuwe aarde wordt niet meer getrouwd.

Het zou juist getuigen van een diep begrip van het echte leven, het leven met de Here, als broeders en zusters ervoor zouden kiezen om ongetrouwd te blijven met het oog op de onverdeelde toewijding aan de Here. Misschien zijn er in ons midden welke zulke broeders en zusters, maar durven ze niet te zeggen dat hun vrijgezelle bestaan een vrijwillige keuze is uit angst om niet geloofd en uitgelachen te worden. Het zou voor ons allemaal heel goed zijn als zulke broeders en zusters zouden opstaan. Zodat zij ons eraan herinneren dat het hoogste in dit leven niet is om te trouwen en een gezin te stichten, maar om je leven aan een leven met de Here Jezus Christus te wijden. Want dat is echt het hoogste, het mooiste en het beste. “Uw liefde is het hoogste goed, dat U, o God, mij hebt gegeven, uw trouw is beter dan het leven. U bent het die mij juichen doet. Ik wil U prijzen al mijn dagen, waartoe uw goedheid mij bewoog, mijn handen hef ik naar omhoog, om heel mijn hart U op te dragen.” Dat waren de woorden van Psalm 63 vers 2. Woorden die we daarnet met elkaar hebben gezongen. Ik hoop dat het zingen van deze woorden maar geen lippendienst was, maar eredienst was aan onze Here Jezus Christus.

Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we nadenken over wat het bovenstaande betekent voor het getrouwde bestaan. Er zijn broeders en zusters die van simpele zwart-wit redeneringen houden. Maar dat is niets nieuws. In Korinthe waren er ook zulke broeders en zusters. Daarom schrijft Paulus in vers 28, vers 36 en ook nog eens in vers 38 dat trouwen niet verkeerd en zeker niet zondig is. Ook al is de ongehuwde staat te verkiezen boven de gehuwde, toch doet een christen er absoluut niet verkeerd aan als hij of zij trouwt. Het is goed en mooi in de ogen van de Here.

Maar het gehuwde aardse leven is niet het belangrijkste en het hoogste. Dat is ook waar Paulus ons op wijst in de verzen 29 tot en met 31. Als hij er op wijst dat de tijd kort is. En aan het einde van vers 31 schrijft hij dat het uiterlijk van deze wereld bezig is te verdwijnen. Waarom wijst Paulus op het feit dat deze wereld spoedig aan zijn einde komt? Dat is om de waarde van het huwelijk te relativiseren. Sommige jongeren kunnen heel erg bezig zijn met de vraag of ze ooit zullen trouwen en met wie dan. En dat mag best. Het huwelijk is een geschenk van de Here. Maar tegelijk doen we er goed aan om te bedenken dat het huwelijk bij deze wereld en deze bedeling hoort. Als deze wereld zak vergaan, zal het haar ook het huwelijk verdwijnen. De Here Jezus heeft zelf in Mattheüs 22 vers 30 gezegd dat wij in de opstanding niet huwen en niet ten huwelijk worden genomen.

Terwijl juist het leven met de Here Jezus, zoals dat nu al mag beginnen, alleen maar belangrijker en belangrijker wordt. Paulus wil dus de gemeente erbij bepalen dat ze niet te zeer moeten letten de vergankelijke dingen van deze wereld, maar vooral moeten letten op wat niet vergaat.

Geheel in lijn daarmee liggen dan ook die vijf vermaningen in vers 30 en verder. De eerste vermaning is dat zij die een vrouw hebben, laten die zijn alsof ze zonder vrouw waren. Betekent dit dat je als man je vrouw maar moet verwaarlozen? Of dat je maar geen seksuele gemeenschap met haar moet hebben. Dat zeker niet. Dat zou ook volledig in strijd zijn met wat Paulus in vers 3 van dit hoofdstuk heeft geschreven. Namelijk dat man en vrouw jegens elkaar hun echtelijke verplichtingen moeten nakomen. Maar Paulus wil dat getrouwde mensen niet doen alsof hun huwelijk het belangrijkste in het leven is.

En als je weent, moet je huilen alsof je niet weende. En als je blij bent, moet je zijn alsof je niet blij bent. Wil Paulus hiermee zeggen dat we een soort ijskasten moeten worden. Mensen die geen gevoelens hebben en die ze al helemaal niet uiten. Nee, dat bedoelt Paulus niet. Maar wie verdriet heeft, hoeft niet te huilen alsof de wereld is ingestort. Wie blij is met de dingen van deze wereld, moet niet denken dat hij het eeuwige geluk gevonden heeft. Want zowel het verdriet als het geluk van deze wereld zal vergaan. Zo is het ook met de dingen die je koopt en de wereld die wij gebruiken. Onze toekomst ligt niet in deze vergankelijke wereld. Ligt niet in vergankelijke dingen, maar

ligt in de onvergankelijke liefde van Christus, zijn Vader en de Geest die van hun beide uitgaat.

Laten we er dus voor oppassen om de huwelijkse staat tot het grote goed te verheffen en op de ongehuwde staat neer te kijken. Laten we ervoor oppassen om te menen dat wie trouwt het geluk gevonden heeft en wie niet trouwt zielig is. Paulus, door de Geest van Christus geleid, durft het aan om het omgekeerde te schrijven. Vers 40: toch is zij naar mijn mening gelukkiger, indien zij blijft, zoals zij is (namelijk ongetrouwd).

Ongehuwde broeders en zusters zijn niet zielig. Zij moeten zich dat niet door anderen laten aanpraten en ze moeten het ook zichzelf niet aanpraten. Broeders en zusters die wel doen alsof het zielig is, moeten daarop aangesproken worden. Want ze spreken in strijd met het Woord van de Here, ze spreken negatief over een staat die heel mooi kan zijn, als men zich in liefde wijdt aan de Here en ze verzwaren het leven van ongehuwde broeders en zusters. Maar wat nog erger is, ze hebben te weinig oog voor de rijkdom van het onverdeeld toegewijde leven met de Here Christus. Dat is allereerst een teken van eigen geestelijke armoede. In de tweede plaats staan ze zo anderen in de weg die rijkdom te leren kennen.

We zouden het ook broeders en zusters voor wie vanwege hun homoseksuele geaardheid de weg naar het huwelijk geblokkeerd is een stuk makkelijker maken als in de kerk en thuis de voordelen van het ongehuwde leven meer ter sprake zouden komen. Dan worden ze niet zo geconfronteerd met de wegen die door hun geaardheid geblokkeerd zijn, maar mogen ze ook de mooie weg zien die voor hun ligt. Een weg waarop zij de getrouwde broeders en zusters een voorbeeld mogen zijn in de toewijding aan de Here Jezus.

U heeft zich misschien bij de lezing van de tekst voor de preek van vanmiddag afgevraagd op welke manier deze tekst ingepast zou kunnen worden in de voorbereiding op het Heilig Avondmaal dat we, zo de Here wil, volgende week met elkaar zullen vieren. Ik hoop dat u inmiddels het antwoord weet op deze vraag. Of wij de woorden van Paulus kunnen en willen begrijpen, hangt volledig af van de vraag wat ons het leven met de Here Jezus waard is. Hangt volledig af van de vraag waarin wij ons geluk zoeken. Hoe wij in de wereld staan.

We vieren volgende week in het Heilig Avondmaal het feit dat de Here Jezus Christus zijn leven hier op aarde volledig heeft gewijd, volledig heeft opgeofferd om ons te red-

den. Om ons een toekomst te geven. In dit Avondmaal laat de Here ons zien en voelen dat Hij één met ons wil zijn. We zullen daar ook volgende week in het gebed van het formulier om bidden. Of wij één met Hem mogen zijn. Hij in ons en wij in Hem. In deze week van voorbereiding doen wij er dan ook goed aan om na te gaan welke plaats wij de Here Christus geven in ons leven. Of Hij op de eerste plaats komt of niet. Want dat is de belangrijkste vraag voor ieder van ons, getrouwd of ongetrouwd.

Amen